

ABONAMENTUL SE FACE:

In Bucuresci la administrațiunea zi-
rului; ăra în districte prin biurourile po-
stali și prin corespondenții autorisați,
trimițându tot-o-dată și banii. — Scriso-
rile nefrancate nu se primesc.
Pentru streinătate se adaogă portul.

APARE IN FIE-CARE DUMINECA

ADMINISTRAȚIUNEA IN STRADA ACADEMIEI No. 24.

ABONAMENTELE SE FAC LA INCEPUTUL FIE CĂREI LUNI.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

	IN CAPITALĂ	
Pe an	20 lei noi	
Pe 6 luni	10 "	
Pe 3 luni	5 "	
	IN DISTRICTE	
Pe an	24 lei noi	
Pe 6 luni	12 "	
Pe 3 luni	6 "	

CANTECULU MEU

DEDICAȚIUNE DOMNULUI V... B...

Totă lumea să plesnescă,
Numai Manca să trăiescă.
(Vorbă veche)

Fost'au fostu unŭ a-nume *Christodor*
de *Filip I Tolea*, născutu în Cra-
iova la létulu de la mântuire...
(*Chronică nouă*)

Să se ducă vestea 'n lume
D'alŭ meu geniŭ, d'alŭ meu nume!
Amŭ să facŭ regatŭ ungarŭ.
Câte-orŭ face, câte-orŭ drege,
Voiŭ să 'ncoronezŭ unŭ rege
Și să'î fiŭ eŭ cancelarŭ.

Ah! ce traiŭ
Ca din raiŭ!
Nici de draculŭ n'amŭ habarŭ!
Ce mai viețŭ
Cu dulceta!

Suntŭ măritulŭ cancelarŭ.

Și, să n'amŭ de mine parte,
Asta nu'î de locŭ departe:
Chiar acum de *dece maiŭ*.
Se se mire împerații,
Se turbeze diplomații
D'a mea viețŭ, d'alŭ meu traiŭ.

S'amŭ în curte slugi o mie.
Să'î portŭ, cum imi place mie,
Pene chiar pe bucătarŭ
Cu blasonulŭ pe căciulă;
Er la portă, caraulă,
Să'mi stea vecnicŭ doi husari.

Ce plăceri, ce luminații,
Ce mărire!... Decorații
Și pe spate amŭ să portŭ.
Ah! idee minunată,
Inspirație-adorată,
Dău, nu te-așŭ lăsa nici mortŭ.

Și, poftesc'apoi golaniŭ,
Liberalii, mitocaniŭ
Rău de mine-a mai vorbi,
Că puiŭ, *Cristuș ter r r emtete!*
De le trage grosŭ la spete
Pene mi i-orŭ amuți.

Diplomatŭ cu marafeturŭ,
O să chiamŭ la ziafeturŭ
Și pe țzarulŭ muscălescŭ;
Și, de sigurŭ, o se vie.
Ah! ce traiŭ, ce bucurie!
Imi perdŭ mintea, nebunescŭ.

Chefliŭ, țzarulŭ, sciŭ pré bine,
Treŭ toaste-o să'mi inchine
Și-o să 'mi dăcŭ: "*Mon ami,*
"Io sim rus, tu sciŭ la tinie,
"Davaŭ multa vinŭ la minie;
"Amŭ să beŭ pên' m'oiŭ turti."

Și-amŭ să'î daŭ, să'î daŭ, gămanulŭ
Să s'adape cu borcanulŭ,
Dór de l'oiŭ putea 'mbăta;
Și-astŭ-felŭ lumea va să vedŭ
Țzarulŭ cum mă 'mbrăcișeză
Și 'ncepe-a mă săruta.

Bravo! și ér bravo mie!
Ai, halal, halal să'mi fie!
Nu suntŭ giaba diplomatŭ.
Amŭ beutŭ la mine-acasă
Și m'amŭ sărutatŭ la masă
Cu gogiamitea 'mperațŭ.

Ah! ce traiŭ
Ca din raiŭ!
Nici de draculŭ n'amŭ habarŭ.
Ce mai viețŭ
Cu dulceta!
Sunt măritulŭ cancelarŭ.

LLGRC.

CRONICA

Sinuciderile, mai cu sémă în rîndurile
ómenilorŭ *distingués*, cumŭ dice D. Mar-
sillac, a începutŭ se se îmulfescă de
câtŭ-va timpŭ în capitala Bucuresci. Mai
înteu D. Ilescu, fostŭ ministru de fi-
nance; apoi D. Ioanid, fostŭ direttore
la ministeriulŭ de interne pe timpulŭ in-
vasiunilorŭ rusesci; și acumŭ unŭ mem-
bru alŭ curței de Casațiune, D. C. Gr.
Ghica ș'au luatŭ viața fără nici o per-
misiune a Primăriei sētŭ a Guvernulŭ.

Domnulŭ Ghica, fultŭ fostulŭ Domnŭ
alŭ Moldovei, Gr. Ghica, voindŭ să se
omóre mai poetict, ș'a alesŭ loculŭ la
Ferestreŭ și erŭ ș'a pusŭ în lucrare do-
rința cu cea mai mare lesnire.

Aceste dese sinucideri au făcutŭ pe D.
Prim Ministru, pe câtŭ aflămŭ, să se pre-
ocupe de o nouă lege. Domnia sea, du-
pe ce ș'a lăsatŭ nume nemuritorŭ prin
modificarea codicilorŭ penali, prin legea
comunale și prin legea asupra penitenci-
arilorŭ, voesce se mai adauge unŭ notŭ
laure la cununa sea.

Legea acésta se dice că va fi compu-
să dintr'unŭ singurŭ articolŭ în modulŭ
următorŭ:

Art. I. Ori cine va îndrăsnŭ să aten-
teze la viața sea, și se va sinucide, se va
pursuivarisi și se va pedepsi cu închisóre
de la 2 anŭ până la 5.

Fiindŭ că ađŭ, atâtŭ Constituțiunea câtŭ
și legea comunale împarte țera în 4 cla-
se, pedepsa se va da dupe clase, în mo-
dulŭ următorŭ:

Cei cari votéză în colegiulŭ I, vorŭ
lua penalitatea maximulŭ. Cei l'alți din
colegiulŭ II, III și IV vorŭ primi o pe-
nalitate mai mică până la minimum de
2 anŭ.

* * *

Daca ne vomŭ apuca se sfășiemŭ isto-
toria, nu ne vomŭ mai recunósce nici o
dată, a đisŭ óre cine, sétŭ dacă n'o fi đisŭ,
avea de gândŭ se dăcŭ.

Este vorba de inaugurarea statuelŭ lui
Michaiŭ Vitezulŭ în ziua de 10 Maiŭ. Se
susține că mai mulți dinastici vorŭ for-
ma în acea și corone și le vorŭ depune
la statua eroulŭ, neaperațŭ ca se aréte
patriotismulŭ și naționalismulŭ lorŭ.

Žiua de 10 Maiŭ este žiua intrării
Măriei sële în capitala țerei. Ei pe de o
parte voescŭ se aréte poporulŭ că se
sfărâmă cu firea pentru eroulŭ care a
fostŭ omorâtŭ în câmpulŭ de la Turda
de nemți, erŭ pe de alta se aréte dinas-
tiei că žiua venirei sële pe tronulŭ țe-
rei ei o serbésă mai multŭ de câtŭ
orŭ care glorie din ale *noștre*.

Până aci n'ar fi nimic. Dinasticii din tóte țerile au o deosebită slăbiciune pentru ipocrisiă, pentru apucăturile eroului pe care l'a făcutu nemuritoru Molliere.

Este însă ceva de observat: pentru ce s'a otărâtă inaugurarea statuei tocmai în ziua de 10 Maiu?

Suntemu sicuri că dinasticii voru responde.

— Pentru ca să se strige: Michaiu a muritu acum 270 de ani, trăiască Michaiu cel modernu! (Nu e vorba de D. Florescu!)

* * *

Autorul lui *Don Chișote* n'a pututu se și imaginesce ceva mai comicu de câtă proclamațiunea adresată de don Carlos către soldații sei, dupe învingerea de la Bilbao, proclamațiune care se termină astu-felū:

«Inainte necontentitu! Voluntari, confiența mea în voi este neîndouioasă ca și curagiulū vostru. Noi vomu intra în Bilbao și mai departe de câtă Bilbao. Drapelulū nostru se va plimba triumfătoru de la Vera la Cadix. Vomū ține pieptū, vē jurū, în tóte părțile unde revoluțiunea și necredința ne va oferi luptă.»

«Inainte!...» Și elū a luat-o d'a fuga dupe bătălia de la Bilbao!

«Vomū intra în Bilbao!...» Și elū stă departe sute de kilometrii.

«Vomū ține pieptū pretutindenii!... Și elū nu ține de câtă spatele orī de câte orī soldații sei suntū în vr'o luptă.

Don Carlos are unū viitorū asicuratū. Elū arū putea se fie la noi unū forțe bunū ministru!

* * *

Fiindū că vorbimū de don Carlos și de soldații sei, ne veni în minte o telegramă a unū doctorū și a unū cetățianū din Râmniculū Săratū către țiarulū *Românulū*, prin care spune că Prefectulū d'acolo a făcutū abuzuri enorme cu ocașiunea recrutațiunii.

Ce curioși suntū și autorii telegramei! Numescū abuzuri, aceia ce don Carlos, rege de sânge și aspirantū la tronū, face pe tótă ziua, sub numirea de rechisițiunii.

Aflămū că guvernulū s'arū fi luatū dupe telegrama acelorū resvrățitorū și arū fi trimisū în anchetă la facia locului pe procurorulū din Focșani. Inse elū a făcutū lucrurile totū ala don Carlos, a lăsatū pe prefectū în funcțiune, ca se nu intimidese pe cei cari arū avea se reclame!

Ingeniosū își este sistemulū, don Carlos!

DOUE CAPETE P'UNU FOTOLIU

În America s'a petrecutū de curândū o episodă dintre cele mai comice, pe care o dămū ca parabolă spre a fi meditată de către aspiranții nostrii.

Nu e o femeie ce și disputa Mac Guire și Iohn Stremler, ci unū simplu scaunū de judecătora la tribunalulū polițienescū din Yorkville, mahalā din New-York.

Loculū era vacantū, și se sciă că acolo locuitorii alegū pe judecătora.

Cei doi onorabili cetățeni se presintară la sufragiulū concetățenilorū lorū, și, prin unū tertipū de scrutinū, se împărți în douē părți egale confiența și simpatia alegătorilorū lorū.

Din cauza acēsta se vēdu ciudatulū rezultatū de a fi doui judecătora pentru unū singurū locū.

Amândouē aceste partite, cântândū victoria, apelară fiă-care la o jurisdicțiune superioră, care, cu o imparțialitate demnă de Solomon, judecândū dupe regulă, a datū dreptate fiă-căruia.

Acumū numai rămăsese de câtū se intre în posesiunea fotoliulū magistratū.

Prin sine, acēstū faptū devenea o cestiune de

prioritate, unū felū de întrecere în care celū d'ântăiu, ocupândū scaunulū, da pe compețitorulū seū afarā.

Stremler sosese celū întâiu, pentru că de sicurū își petrecuse tótă nóptea la ușiā tribunalulū. Se repede din douē sėrituri și se aședă învingătorū pe jețū. Apoi, cu vocea unū generalū care a luatū cu asaltū o posesiune pe o nălțime înaintea inamicului, declară șiedința deschisă. D'o cam dată totulū merge bine: judicā, condamnă, pronunță sentințe fără apelū, cândū d'o dată, Mac Guire, pe care unū felū de nențelegere conjugale ilū reținuse acasă, înghioldindū în drēpta și 'n stānga, înainteză și, roșu de indignare, pretinde se restórne pe usurpatorū. Stremler protestă, se acatā cu energia disperării de scaunulū seū și voescese urmeze înainte a împărți justiția. Mac Guire nu se lasă nici mortū; apucatū de rețemătorea fotoliulū, acopere vocea lui Stremler, absolve pe cei condamnați, condamnă pe cei absolvați de celū-l'altū și se muncese în vanū ași face densulū locū pe fotoliulū care, din nenorocire, e prea strāmtū pentru a putea da locū acestei îndouite magistraturī. Situațiunea devine nesuferită. Stremler nu fără casnā scóte din busunarū și cu o mână tremurāndă căuta se bage în ochii rivalului seū actulū de numire prin care i se recunósce dreptulū de judecătora.

— Loculū acesta este alū meū, dumnēta trebuie se eși d'aci!

Mac Guire însă respunde la rēndulū seū, arētāndūși actulū prin care estenunitū.

Celū dintēiū judecătora, nu sciū cum face, cum drege, cā alunecā și cade. Mac Guire se instalā în datā în loculū seū, și, condamnāndū pe Stremler la patru țile de închisóre și la o amendă de 250 dolari, chiamā forța armată represintată de serviciū ca se pue sentința în executare. Policemenulū, nepăsătorū și rece, se supune, și Stremler, luatū de gulerū *séance tenanta*, se duce la rēcóre se mediteze asupra mării și decăderei omenesci. Mac Guire triumfă.

Dérū dupe patru țile, Stremler ese din închisóre.

De astā datā a meditatū în bunā linisce planulū seū de luptă.

Se introduce prin viclenie în tribunalulū, stā ascunsū tótă nóptea acolo, și, cum se crapā de țiuā, se sue pe fotoliū.

La ora otărītā ușiile se deschidū și Stremler, ne-turburatū, trage la sentințe. Mac Guire se presintă; dér loculū era ocupatū;—nouā luptā eroică, în care, de astā datā victoria remāne lui Stremler, care, aplicāndū pedēpsa talionului, condamnă pe Mac Guire la 4 țile închisóre și la o amendă de 250 dolari.

Cu aceeași supunere, același policemenū escutā hotărirea, și D. Mac Guire se duce se se gāndescā la nestatornicia norocului.

Numai remāne indoelā că din patru în patru țile acēstā scenā de transformare se va repeta necontentitū, căci nu esistā nici unū cuvēntū care se ne facā se credemū că se va sfirși înainte de mórtea unuia din cei doui rivali.

* * *

La noi, unde suntū 70 de aspiranți petru unū fotoliū, ce s'arū întâmpla în asemenea casū?

AMBASADORIȚĂ CU ORI CE PREȚŪ

— Acēsta nu 'ți o ertū,—dicea cocóna Zamfira bărbatului seū. — Nu esci bunū de nimicū, dérū de nimicū! Auđi, se sci dumnēta că s'a înființatū postū de ambasadorū la Petersburg și se stai nepăsătorū, se te uiți cu ochii cum se duce se'lū ocupe unū altulū, cândū sciă câtū de multū dorēmū se me facū ambasadoriță la Petersburg!

— Bine dragă,—respundea bărbatulū cu timiditatea unū omū căruia 'i este frică se nu fie bătutū,— tu sciă că ambasadele nu se iaū, se daū de înaltulū guvernū și de Domnitorū!

— De ce nu te-ai dusū se ceri, cā nu de gēba ai datū totū ajutorulū acestui guvernū în alegeri, alegēndū pe cinē 'ți a disū; destule sacrificie ai făcutū pentru elū, pe care elū le cunoscū mai bine de câtū orī cine, căci amū contribuitū la ele.

— Forțe bine; dérū pe lēngā ajutorū, pe lēngā sacrificii, mai trebuie și aite avantagie?

— Ce avan agie, me rogū? Ce avantagie a avutū D. Filipescu?

— Multe! Domnia sea fusese mareșalū la palatū!

— Și asesta este unū avantagiū?

— Negreșitū... Din palate trece cine-va lesne la ambasadā, precum și din ambasadā la palatū!

— Ba și mai bine că nu esci bunū de nimicū... Domnulū Esarcu cum s'a dusū, me rogū, la Roma? Ce avantagie a avutū Domnia sea?

— Cumū se póte, soro, se vorbescū astu-felū de o celebritate politicā? Dérū nu sciă că D-sea a descoperitū mai multe documente vechi în arhivele Veneției?

— Dérū D. Cretzulescu ce-a mai descoperitū?

— Ceva și mai vechi: *Momia egiptēnă*, care se aflā ađi la Museū.

— Ce'mi pasā mie de tóte aceste descoperiri, eū voiū se fiū ambasadoriță la Petersburg cu ori ce prețū! Auđi; se-mi vēdū eū aruncate în gārlā tóte speranțele mele d'a merge la balulū de la curtea țzarilorū, d'a juca cu marșalii și cu generalii, d'a fi curtatā de oficerii cei mai frumoși, îmbrăcați în costume de ulani și de husari, d'a fi femeia unū omū politicū!

— Dérū bine, dragă, tócmā nu suntū omū politicū ca se potū reprezenta țera acēsta, și a-i putea conduce afacerile?

— Câți ómeni mai proști 'de câtū tine jocū celū mai mare rolū ađi la noi!

— Nu voiū putea trata nici o datā cu ministrii streini.

— Asta era trēba mea!

— Eū nu cunoscū nici o limbă bine, cu atātū mai puținū rusesce, nemșesce și franțozesce; nu mai cu limba grēcā și romānā nu așū fi pututū se me înțelegū cu nimeni la Petersburg!

— Sciū eū limba francesā, și arū fi fostū destulū.

— Ce felū? Dérū tu avēi se tratezi cestiuniile politice?

— De ce nu?

— Esci nebuună.

— Ba nici de cum. N'ai vēdutū la thétru francesū piesa *La fille de Madame Angot*?

— Aiti, acum m'ai datū și prin thétru! Dérū ce se ne luāmū noi dupe alea din thétru?

— Cum? Dupe neputință, acum și sacrilegiū! Nu sci tu (aci cocóna se infuriasā) omū fără învēțaturā și fără Dumneđeū cā thétrulū e o scólā?

— O fi, dérū eū nu învēțū nimicū la thétrulū francesū. Ș'apoi vorbā multā e sārăcie. Nu m'amū făcutū ambasadorū la Petersburg, și nu me voiū face nici o datā, pentru cā nu me va face nimeni.

— Nu te vei face nici o datā! Ah! Ah! (leșină).

* * *

Cândū s'a tređitū din leșinū, cocóna a declaratū categoricū cā nu mai trāesce cu bărbatulū seū de câtū cu condițiunea de a fi ambasadorū la Petersburg. Cumū acēsta nu s'a pututū, ni se asicură cā cererea de sapatatiune s'a și făcutū. Nu scimū dacā s'a datū la tribunalulū seū nu, dérū scimū cā s'a scrisū și subscrisū.

ASMODEU LA ȚERA

(Convorbiri țărănesci)

— Pē legea mea,— cā mare e, đeu — Neică Năpērlitulē, cuscre Lipane și vere Udatule, dē n'oiū lāsa eū pē Stanca mea! C'acuma, așa e *móda*: pē muere s'o țit ca pē ghitā bunā dē jugū; cândū nu-'ți mai place—vēđut-ai,— c'o mării pe gologanī la *gēmbași* d'āia. O daū vere, pē Stanca, și iaū una cu dinții de lapte. Totū gāndescū, cumetre Codirlatulē și Bosconitulē, se bagū în casā o ciocică d'ale mari. Ii đicu se'mi ghie cu cālēsca, și cândū o vedē-o satu, se dea strechea și nici uā lighioie se nu s'apropie dē bătatura mea. S'o țiu numa 'n troscotū și 'n mere pādurețe, și din Dumnicā 'n Dumnicā se-i datū și câte puținā apă, ba puținā se n'o supere la stomagū.

— O pāiață d'halea fāienitele și spoite de la Bucuresci? Se te ferescā Dumneđeū, verișcane. Eū cunoscū— cā eū 's umblatū,— cum sunt cocónili și ciocócili pē la orași: unile, batā le gāselnița, umblā cocoșate ca sfāntu Zābava; altili, cu ochii dē sticlā ca doftoru Nāpaste; altili, bir-arū herte, nu bagā mǎligā 'n gurā câte trei țile de varā ca se pāia la față cam în chipu gālbēđi; altili, se erți, par'c'arū hi cu șa pē

ele; altili, — ferite-aru Dumneđe, — dă ochi pște capu, — par' caru hi găsite de bóla rea; — cându mergu pē drumu, bagu semă se umflă 'n pene, ca se s'arate mai *braze* și mai *moțate* de câtu altă probă de femei. Ajunserămu de risu după urma ciocoiului: d'aia s'a scumpitu mălaiu și nu mai zăresci nici stropitură de prune, nici picu de pómă și nici o bolbotină, și d'aia nu cam 'mî e cu placu se bagî în coșu cu ciocoiici. Muiările hăloru ciocoghine ședă gēba, vere Dērdēitule, pē bētură și pē mănăcare. Și dețu și a'y lua belēua 'n spinare cându te'aru hlestema sântulu sōre se străportî ciocóica de funie patru-đeci oru cincî-đeci de anî, s'o culci în pufuri, hăy? Sē'y tomnesci felu de felu de argăyi și de feciorî, și de doici, și de jupānese, și femei s'o cheptine, ș'alta sē'y bage 'n gură, și alta s'o spele pē ochi, par' caru hi ciungă, și ea sē'mî sēđă tēpēnă, sātulă — ca o buturugă, și bolnavă pēnru că nu se mai pōte cārmi din locu. Ciocoiici și cucónili, — că n'aru hi se le vorbescu de rēu — sunt *tocma*, da *tocma* ca trēntori din Stupina lu Bleogădaritu, dacā l'a apucatū, că mănăcā și dulcēta după flōre, și mierea din stupu adusă d'agata, și măduva, ba pōte și ghiața *albiniloru muncitōre*. Ciocóica, se hă ea câtu de cu dare de mână și se se scalde în apă de aurū, vere, totu rēmesce la punga altuia, și pēn' nu mănăcā ea *palionî* de la străini, nu se ține sātulă: dice că stărpesce — ș'a făcutu hire d'asha!! Ca cum ai gândi tu, vere Zāmbilă, că se 'ntolescū ele cu atâtea scule și mătăsuri? Și cine ai crede se hi nespoveditu și pālăvaticu, și dășuchiātu āla care, la vacu d'acuma, se dea jafu p'în punga și se tot care mueri la rochi pe tōtă điuā cāte una ori douē? Pāi, vorba āluia, ele pē lucru nu punu mână că se umplu *mumușile*, pē furcă, pē rāsboiū, pē făcăleș, pē grēunță pēnru o pasere, pē sapă, pē secere, pē țestu de mālăe, pē copilū se i dea cheptu: ferita sfāntu! De unde?... Dē unde și de unde..... atâtea lucsurî, marafeturî și grosoghiā de bānetu? Drace, Drace, hei, nu mē face, c'acuma spuiū! đēu, spuiū cocōnă Duduruzo!

— Pāi, atunci e mai bună biata Stanca mea, sārăcana, că face cāte o sută de giōgle de ciocóice d'alea. N'o mai lasu, nici n'o mai batū, nene! Sē'mî ieī boide la jugu, dacā mă-i aude numa c'amū pișcat' o dē urechi baremū. Pāi Stanca mea — c'o scie totu satu, mē — e harnică, nevoie mare, și e chipeșă și voinică, și are carnea pietrosă pē ea, — sāmî trāiașe — și de ūte nu-y bagî ghinā: e pârjolū, briciū și sfārlēzā, da numa cam incitinicā; are shi-ală dē lume și dē rușinosă se cam potinesce cându calcă, și despre ale cași, și despre ale bătaturii, și despre ale grădinii nu mai vorbescū, că și scie ea rostu și lucrēdā cu sporū de întrece șēpte d'ai nostri, și d'o avea și ea acolea o hanță ș'unu pambriu, ș'unu imineu, ū ajunge nouē veri ș'o érnă.

Audî acu doru pē mine: se mē 'ncurcū c'o haidamaică de ciocóica: ce pecatele bruma de grēu o eși din holdă va se-lu ducū la mōră se se spoiascā ciocóica pe nasu și pē pēru găsi-o-aru troncu lu sf. 'Ntindichiatu; apoī va se-ī cumpēru ș'o miā de oca de varū pēnru *smānpuēlū*; mai pune cālēscā și telegari d'ai bunî; mai pune, rogu-te, ș'o turmă dē argătoī și bogaseria și ciorăpăria tōtă, mai pune și *urgia molopontuluī* și plimbărurile *Lefpaturilorū* și gōngānle din lume, și zopăelile, și ghiclesugurile, și ce i-o mai trāsni p'ēn

capu; tōte hastea biet din spinarea mea se ésa și val-vēteju se i le caru totu eu în bātatură, că de unde nu, o dată 'ți rēsare ciocóica țocma la Ghiena în casă la altu: va se đică se mē bagu și eu slugă la ea cum se bāgară hāi carbonari, pricorođi, ciomolnici, zapcirii și pē urmă, veđi, balele draculu ce e ea, se esu și mufluzū dupe urma ei, cum mufluzēzā mulți ciocoi fără capu și fără minte 'n capu.

— Da nu-ți arū hi cu așa ciudă pe ea d'ac'aru mai sta p'acasă. Ași! Ți ai găsitū! Ea umblă tōtă vericica și tōtă érnă p'ēn satū cocoțată ca alba la sfāntu Petre p'ēn nori, și totu tu se n'o 'ntrebî nici de masă nici de casă. Despre patima iubitulū incailea nici te mai cerca s'o observālescū că te 'ncarci de Dōmne-aj: tā! Scie osu ei cum se scōță miere din gogōșă. Spune c'a tostū ori la tușă ori la an-de māsă, și cu d'al de astea te-a *imbroboditū* se'ți hie pēnru pas-pre-ce anî, și te-a tāmēiatu de nici numai veđi nici nu mai aude cum se sbengue *șioreciū* în podu casi tale. Și pē bieți ciocoi se'yi veđi, neică Nāpārstoce, cum ostēzā țocma din capu chieptulu — hă la ei acolo — și cum i-apucă sughiturū de la inimă, — ducă-se 'n pustiu, — și cum tremurā ca varga loghi-iarū cotonogēla, și cum s'ofticēzā după piciorē, ducă-s'aru cu totu, unde adusū mutu épa și țiganu cārlanu, cându trāntescū icușari pē a tarabă flāmāndă de negustorū, dupe urma tārgueli hăloru ciocóice.

La hāi Bucuresci, apoī spunū verde 'n ochi — vorba āluia, — se mē erte cin-m'aude, că se le dā *untură dē aurū* pēnru ca se mōmescā casă, lemne, mănăcaruri, și cāte dandanale tōte, și se tomnescū cu tine chiar điuā nāmiāđă mare în miđloculu drumulu hāl mare, ori pē la *Buligarduri*, ori p'în cāte o rēspānte, oru pē la colțuri: totu întrebă câtu mai dai? Un' se hie? Banî și banî! Rēu ajunserā muerile în vremea de ađi: ghisēzā numa *poli de aurū* și cātifele sfranțuzești. Pustia dē lene, că ea le învață, le turtirā mințile și le pocirā așa dē rēu, veđi, că nu le rușine se cēră, se te apuce și se te jumulēscā.

Cātu oru putea hāi ciocoi se mai rupă, se mai ciupēscā și se mai furgāsēscā, ascultā vorba mea, totu oru mai întinde și ele dē pătură; câtu, nu: *s'a dusū boi!* O se le veđi oru că dā cenușă pē săpunu, oru că tōcā la faină, oru că se încalță cu *ghete* de coji de nucī.

S'a străfurmatū vremurili, acuma tōte halea pēne și dragostea o cumperi cu banî: dupe marfă, așa și prețu. Da se vorbescū numa pē palionî. Gāsescū și cu o sută, și cu patru-đeci fără unu de icușari. Poți se le dai și casă fără chirie, că ele priimescū, poți se le trimiți pēnru ca dāruełā și o cālēscā cu cai cu hamuri cu totu că nu lepădā: nu se 'nhiōrā de lācomiā ciocóicile; rochi oru gata oru poruncescū; pē ciocoi poți se-lu trimiți slujbașu și cocōna nu-y e urātu se rāmāie singurā se pāđēscā casa.

Ce ți e, mē nene, cu vacu āsta: s'a 'ntinatū și dragostea, numai e dragoste curatū, adevēratā și lāsātā de la Dumneđe. Cându era mama codānă, *rușinea feti* (flōre) era câtu podu pālmi mele; acuma nu se mai stāghesce și đī bog-d'a-proste dac'o hi câtu bobu de meitū — vorba āluia. Acu fata rāiađă lesne, că se 'nvață dē la māsă cum se 'ntōrcă ochi și se jōce 'n mārāmuri oru în *galoburi*

— Mî-au sēma darū, vere Codirlatule; nu imi mai robiescū eū ghiața pēnru unu capu de coțofană ciocoiascā, te pomeresci

că d'oiu duce-o la satū mi-lu molipsesce și nu te mai apropii dē muere de câtu cându i-oī arēta rubla și icușari d'aiturcesci.

— Mē, vere, Cimpōelă, cându tutunescū cu lulēua, ședū la focu, mē totu gândescū eū, mē totu ciudescū și mē mirū și nu pricepū, uite cum nu pricepe pāmēntu āsta, dē ce vodă și gubernu nu pune pē ciocóice la biru și la muncă și dē ce nu le adunā după poteci! Māncarā ghiața și punga ciocoilorū și ele se plimbă și rīde d'o lume! Dā-mi-le pē mână mea, vere gubernu, și se veđi cum ți le aședū eū: cotrobonturile, birurile, mopositu, đecuēla și tōte anganalele o se le împartū în douē și se plătēscā și ele. Un' s'a mai pomenitū se ți cobe la ușă fără se-ți ouă, fără se-ți crēcā pui, fără se muncēscā și fără se te rēspecte după altele tōte?

Écă și ciocoi mufluđi după urma lorū care s'a vorbitū se dea jalbā guvernulu se le puie la biru și la muncă: Stolnicu Manta, Căpitan Moțăelă, Vornicu Lăptucă Paharnicu Horcăelă, Spătaru Stomagū, Ciucure Banu, Dulău Domnulețu, Paharnicu Chiondoratu, Caimacamu Răboju, Rāsturnișu *Ciomolnicu*, Lupu Sameșu, Căpitanu Pupă-Lapte, Postelnicu Strachină, Piscupu 'Mpelițatu, Brēnđă *Pricorodu*, *Cărbunaru* Rusmanu, Scofēlcilă Stolnicu, Cucu *Divanu*, Bute Vameșu, Vornicu Punte și Ciulea-Brosconitu moșnēnu, toți din Ao-lești, satu în plasa Lingaia.

REFLECȚIUNI ASUPRA MESEI

E tristū, o scitū, și vecnicū în mintea mea apare, Accente care-mi dice că omu-y trecătorū, Că viața-y jumătate e somnū seū demāncare Și đilnica sea luptă e pēnru pofta lorū.

E tristū, repetū ca omulū, ast' rege în natură, Ast' geniū puternicū ce catā 'n universū, Sē nu pōtā învinge o mică secătură, Sē uite-a lui probleme l'ālu pāntecelul viersū!

Cându te gândesci că đina, femea adorată, Silfida cu lungi gene, cu buze de coralū Devine simplă prosă, măcarū pe đī o data, Și'y trebue la vreme bucăți de cașcavalū!

Cându te gândesci că gura, ce jură-eternitate, Nu duce douē đile fără a îmbuca! Și că fidelitatea, iubirea, simțulu, tōte' S'aru stingē într'o clipă de n'are ce mānca!

Că junele cu cōma de vēnturi fluturatā Ce'n valsulū lumei rāpedi luce ca meteorū, Pe lēngă mānuși pail și gingașa-y crevatā Mai are trebuiță de supă și rasolū!

Cându te gāndești, poetulū în sfere aurite, Și care cantā imnulū cerescululū amorū, Cându veđi că lasă lira și zonele iubite Ș'apoī șēde la masă ca simplu muritorū!

Atunci, atunci imi vine se strigū cu disperare: Amorulū e minciunā și omulū unū misterū, Și ori ce jurāminte se stergū la demāncare, Și dulcile ilusii cându vine dēnsa pierū!

B.

VVIS

Din cauza mutatului redacțiunii și a litografiei, precum și din cauza đilei de 1 Maiū, *Asmodeu* n'a pututū apare Dumineca trecutā.

Promitemū însă se acoperimū scēstā lipsă.

ECONOMIA
Respectarea drepturilor
antice
LIBERTATEA
Nationalitatea

JONCTIUNI
Ruina financiară
REGATU
Sugrumarea libertatilor publice

Lith. Junimea

Inima sea se lăgână in amădouă părțile.
Către care se va apleca astă dată ?